

Krig, kan lægge Tryk over os; men giv os 20—25 Aar, og vi retter os, smiler igen og faar vort gamle glade Syn paa Livet.

Andre Forfattere? ja, Octave Feuillet f. Eks. Man var begyndt at finde ham en Smule gammeldags, men nu, da Zola ikke læses saa meget, tager man ham op paany. Dog hører de Kvinder, han skildrer, for det meste til Aristokratiet ligesom Bourgets. Paa en Maade har vi ikke længer noget Aristokrati, da Adlen har trukket sig tilbage til sine Slotte. Saa rykkede Pengearistokratiet frem og besatte den ledige Plads; men dets Medlemmer kan ingenlunde anerkendes som Typer paa Parisere og Pariserinder. Læg blot Mærke til deres Navne, naar man læser dem i Aviserne, f. Eks. i Anledning af Skandalprocesser. De har en stærk Smag af det russiske, tyske eller amerikanske. De er i Grunden Kosmopoliter, har meget fri Anskuelser — læser de mest yderliggaaende Bøger, tillader sig mange Ting. Jeg har ikke det mindste imod, at man skildrer dem, den er interessant, denne brogede, excentriske Kreds; men jeg protesterer paa det bestemtteste imod, at de tages som Repræsentanter for Nutidens Fransk mænd.

De ønsker at vide noget om kvindelig Opdragelse hos os. Nuvel, Kloster og Pensionsopdragelse er man kommen bort fra. Man finder, at en lille Pige har meget bedre af at vokse op i Hjemmet, under sin Moders Øjne. Hun lærer her ganske umærkeligt en Mængde praktiske Ting, der kommer hende til Nytte, naar hun selv skal danne et Hjem. Hun ser f. Eks. sin Moder gennemgaa Kokkepogens Regnskab. Kom hun derimod lige fra Klosteret og ind i Ægteskabet, blev det maaske Manden, som denne Pligt tilfaldt. Altsaa, vore Pigebørn bliver opdragede af deres Mødre, og Pariserinderne er udmærkede Mødre; de kan overkomme alt.

Men Undervisningen? — Ja, vi holder nu Opdragelse for langt vigtigere end Undervisning. Men ogsaa de elementære Kundskaber meddeles dem af Mødrene, naar Familien da ikke holder Guvernante, og det gør jo kun de mere velhavende. Der er ganske vist de af Regeringen oprettede Lycées for Pigebørn, men mange holder ikke af at sende deres Døtre derhen, især de ivrigt katholske Familier, skønt man paa Lycéerne slet ingen Religionsundervisning giver, altsaa hverken paavirker dem for eller imod med Hensyn til Katholicismen. Men de kommer der sammen med saa mange forskellige Børn; det finder man, at Drengene har godt af; men Smaapigerne holder vi helst noget mere i Hjemmene. Men vi har paa de senere Aar mange Kursus, hvor de unge Piger daglig gaar hen og faar Undervisning. Ofte er det en Kreds af nogenlunde lige-stillede Forældre, der slutter sig sammen og indretter et Kursus for deres Døtre.

Her afbrødes vi ved andre Besøgendes Komme. Uret slog i det samme, og jeg saa med Forbavselse, at Samtalen havde